

رابطه بین حمایت اجتماعی و خوشبینی با طرد - پذیرش والدینی در بین مادران دارای کودکان با نارسایی‌های شناختی-سازگاران

دکتر شهروز نعمتی^۱

(.دانشیار روان‌شناسی و آموزش کودکان استثنایی، گروه علوم تربیتی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه

تبریز (Sh.Nemati@Tabrizu.ac.ir)

چکیده

هدف پژوهش حاضر مطالعه رابطه بین حمایت اجتماعی و خوشبینی با طرد - پذیرش والدینی در بین مادران دارای کودکان با نارسایی‌های شناختی-سازگاران بود. طرح پژوهش از نوع همبستگی بود و جامعه آماری شامل مادران دارای کودکان با نارسایی‌های شناختی-سازگاران بود که از بین آنان تعداد 210 نفر بعنوان نمونه به روش در دسترس انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از مقیاس‌های حمایت اجتماعی زیمن و همکاران، خوش‌بینی یر و کارور و طرد-پذیرش والدینی رانر استفاده شد. تحلیل داده‌ها با روش همبستگی پیرسون بیانگر رابطه بین حمایت اجتماعی و خوش‌بینی با طرد-پذیرش والدینی در بین این گروه از مادران بود. همچنین رگرسیون چند گانه نشان داد که حمایت اجتماعی و خوش‌بینی می‌توانند طرد-پذیرش والدینی را در بین مادران دارای کودکان نارسایی‌های شناختی-سازگاران پیش‌بینی کنند. می‌توان بیان کرد که خوش‌بینی انتظار تعمیم یافته‌ای است که بر مبنای آن پیامدهای خوبی را برای این گروه از مادران فراهم می‌کند. همچنین حمایت اجتماعی این گروه از مادران را هم در سازگاری با فشار روانی و هم در اجتناب از در معرض عوامل فشارزای بیشتر قرار گرفتن محافظت می‌نماید. طراحی و اجرای هم برنامه‌های خوش‌بینی و هم حمایت اجتماعی برای پیشگیری از طرد-والدینی و ارتقای پذیرش کودک پیشنهاد می‌شود.

کلید واژه‌ها: حمایت اجتماعی، خوشبینی، طرد و پذیرش، نارسایی‌های شناختی-سازگاران

مقدمه

تعامل مادر- کودک از مهمترین عوامل مؤثر بر تحول روانی و اجتماعی هر کودک است؛ در این راستا، خانواده اولین و مهمترین بستر رشد همه جانبه انسان است و کیفیت تعامل مادر- کودک در سال‌های اولیه کودکی، مبنای تحول شناختی، اجتماعی و هیجانی آینده او را پایه‌گذاری می‌کند. در حوزه نارسایی‌های تحولی خانواده‌ها و به ویژه مادران این کودکان انواع مختلفی از واکنش‌های عاطفی و شناختی را